

Stopień szkodliwości	Lp.	Rodzaj pracy	Przykłady występowania czynnika szkodliwego lub uciążliwego
I	4	Prace narażające na działanie substancji szkodliwych, z wyjątkiem substancji o działaniu kumulującym	różne prace badawcze i dydaktyczne oraz malarnie, lakiernie, galwanizernie, prace asenizacyjne itp.
I	5	Spawanie elektryczne i gazowe	
I	6	Prace pod ziemią	górnictwo
II	7	Prace przy podwyższonym lub obniżonym ciśnieniu wynikającym z procesu technologicznego	prace w kesonach, komorach ciśnieniowych itp.
II	8	Prace narażające na działanie o charakterze kumulującym substancji toksycznych	różne prace badawcze i inne
II	9	Prace narażające na działanie pyłów zawierających krystaliczne postaci dwutlenku krzemu (kwarc, trydymit, krystobalit), krzemiany (np. azbest, mika, talk, cement) i pył włókien szklanych	kruszenie minerałów, piaskowanie, szlifowanie i polerowanie metali, szkła, formiarnie, przygotowanie betonu itp.
III	10	Prace narażające na działanie promieniowania jonizującego	obsługa aparatów rentgenowskich, defektoskopów, praca przy otwartych źródłach promieniowania itp.
III	11	Prace w polu elektromagnetycznym wysokiej częstotliwości w zakresie 300—300 000 MHz w strefie zagrożenia	piece indukcyjne, radar, aparatura fizykoterapeutyczna, urządzenia nadawcze telewizyjne itp.
III	12	Prace związane z narażeniem na kontakt z materiałem zakaźnym lub zakaźnie chorymi ludźmi albo zwierzętami	weterynaria, mikrobiologia, prosektura itp.
III	13	Prace związane z kontaktem z chorymi psychicznie lub upośledzonymi umysłowo w stopniu znacznym i głębokim	szkoły specjalne, kliniki psychiatryczne itp.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I FINANSÓW

z dnia 3 marca 1976 r.

w sprawie zasad i warunków pomocy Państwa dla spółdzielczej gospodarki w rolnictwie.

Na podstawie § 2 ust. 5, § 4 ust. 1 pkt 2 i § 8 ust. 1 uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1976 r. w sprawie rozwoju spółdzielczej gospodarki w rolnictwie (Monitor Polski Nr 5, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Górną granicę kosztów budowy, remontu kapitalnego lub nabycia deszczowni, budynków inwentarskich dla krów i pozostałego bydła, trzody chlewnej, owiec, drobiu, pasiek pszczelich oraz pozostałych budynków i budowli, trwałych konstrukcji plantacji chmielu, plantacji sadowniczych, trwałych ogrodzeń i innych urządzeń, poniesionych przez jednostki organizacyjne prowadzące zespołową gospodarkę rolną, zrzeszone w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz w Centralnym Związku Kółek Rolniczych, zwane dalej „spółdzielniami”, ustala się następująco:

1) przy nakładach na budowę lub remont kapitalny budynków oraz innych budowli i urządzeń — koszty określone w zatwierdzonej dokumentacji inwestycyjnej bądź koszty zakupu, robót i instalacji,

- 2) przy nabyciu budynków oraz innych budowli i urządzeń — szacunkowa ich wartość ustalona przez rzeczoznawców,
- 3) przy technicznym wyposażaniu obiektów w urządzenia wodociągowe, ciepłownicze, kanalizacyjne, oczyszczania ścieków, gazowe, łącznościowe oraz przy trwałych konstrukcjach plantacji chmielu, zakładaniu plantacji sadowniczych i ogrodzeń — koszty nabycia, robót i instalacji,
- 4) przy nabyciu nieruchomości rolnych — ceny sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych w danym rejonie.

§ 2. 1. Spółdzielniom zatrudniającym wykwalifikowanych pracowników inżynieryjno-technicznych przysługują dotacje do rolniczej produkcji końcowej netto osiągniętej w gospodarstwie rolnym spółdzielni i w ramach kooperacji w wysokości:

- 1) 30% wartości produkcji końcowej netto osiągniętej w danym roku,

2) 40% wartości przyrostu produkcji końcowej netto osiągniętej w danym roku ponad średnią wartość produkcji z lat 1973—1975.

2. Spółdzielniom nowo zorganizowanym w okresie trzech pierwszych lat działalności przysługuje dotacja w wysokości 30% wartości produkcji końcowej netto osiągniętej w każdym roku, a w latach następnych dotacje, o których mowa w ust. 1, przy czym podstawę ustalenia wartości przyrostu produkcji stanowi średnia wartość produkcji końcowej netto osiągnięta w okresie trzech pierwszych lat.

3. W gminach położonych w rejonach górskich i podgórskich wojewoda może zwiększyć o 20% wysokość dotacji, o których mowa w ust. 1.

4. W razie połączenia się spółdzielni sumuje się wartość ich produkcji końcowej netto.

5. Wartość rolniczej produkcji końcowej netto stanowi wartość sprzedanych produktów roślinnych, produktów pochodzenia zwierzęcego, inwentarza żywego, ryb, wyrobów i usług zakładów przemysłu rolnego:

- 1) powiększona o wzrost lub pomniejszona o spadek wartości inwentarza żywego, produktów roślinnych, pasz, produktów pochodzenia zwierzęcego, ryb, surowców i wyrobów przemysłu rolnego oraz produkcji w toku roślinnej i przemysłu rolnego,
- 2) powiększona o wartość narybku z własnej hodowli użytego na pierwsze zarybienie stawów, a także o dotacje na pokrycie kosztów produkcji mieszanek pasz treściwych oraz o dotacje z tytułu nabycia i dostaw produktów roślinnych i inwentarza żywego stosowane w ramach kooperacji,
- 3) pomniejszona o wartość zakupionych nasion i sadze- niaków, surowców dla przemysłu rolnego, inwentarza żywego, materiału zarybieniowego oraz pasz.

6. Dotacje, o których mowa w ust. 1, przeznacza się:

- 1) 60% — do dyspozycji spółdzielni zrzeszonych:
  - a) w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych — na fundusz zasobowy w części przewidzianej na cele obrotowe,
  - b) w Centralnym Związku Kółek Rolniczych — na dochód zespołowego gospodarstwa rolnego, z tym że przy podziale nadwyżki dotacje przekazuje się w całości na fundusze niepodzielne,
- 2) 40% — do dyspozycji Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz wojewódzkich związków kółek rolniczych, z przeznaczeniem w szczególności na:
  - a) udzielanie pomocy finansowej spółdzielniom gospodarującym w szczególnie trudnych warunkach, zwłaszcza ze względu na niską bonitację, duże rozdrobnienie gruntów, lub przejmującym do zagospodarowania znaczne obszary gruntów rolnych o obniżonej produktywności albo ponoszącym przejściowo wysokie nakłady w związku z modernizacją i rozwojem gospodarstwa,
  - b) pokrycie w nowo zorganizowanych spółdzielniach wydatków związanych z zapewnieniem gwarantowanej minimalnej zapłaty za pracę członków spółdzielni i ich rodzin,
  - c) finansowanie wydatków związanych z działalnością statutową Centralnych Związków Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz Kółek Rolniczych, jak również wojewódzkich związków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz kółek rolniczych, z tym że wydatki związane z funduszem plac i zatrudnieniem mogą być finansowane w ramach limitów określonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym.

§ 3. 1. Wysokość dotacji dla spółdzielni z tytułu zatrudnienia pracowników inżynieryjno-technicznych i stażystów, mających wyższe lub średnie wykształcenie w specjalnościach rolniczych, wynosi miesięcznie w razie zatrudnienia:

1) kierownika produkcji rolniczej, lekarza lub technika weterynarii	5.000—7.500 zł,
2) agronoma, ogrodnika, zootechnika, mechanizatora, technologa przetwórstwa rolnego, inżyniera lub technika budowlanego	4.000—6.500 zł,
3) asystenta	3.500—5.000 zł,
4) stażysty	2.500—3.500 zł.

2. Wysokość dotacji, o której mowa w ust. 1, powinna być odpowiednio różnicowana w zależności od kwalifikacji pracowników oraz od stopnia trudności i warunków pracy w spółdzielni. Liczbę pracowników oraz wysokość dotacji określa każdego roku wojewódzki związek rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub wojewódzki związek kółek rolniczych w porozumieniu z zarządem spółdzielni.

3. Dotacja, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje:

- 1) po upływie piątego roku obrachunkowego następującego po roku, w którym została zorganizowana zespółowa gospodarka rolna,
- 2) od dnia 1 stycznia 1977 r. — spółdzielniom, w których finansowe rozliczenia rocznej działalności były dokonywane w okresie dłuższym niż 5 lat.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy dotacji przeznaczonych na zatrudnienie stażystów.

§ 4. 1. Zawieszenie spłaty zobowiązań wobec Państwa rolników wnoszących nieruchomości, urządzenia i inne środki określone w statucie spółdzielni jako wkład do spółdzielni następuje na podstawie:

- 1) decyzji Banku Gospodarki Żywnościowej — w stosunku do kredytów bankowych i należności Państwa z tytułu nabycia państwowych nieruchomości rolnych,
- 2) decyzji terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego — w stosunku do podatku gruntowego i innych należności wchodzących w skład zobowiązania pieniężnego.

2. Zawieszone zobowiązania umarza się po upływie 10 lat od daty wydania decyzji o zawieszeniu spłat, chyba że rolnik wystąpił w tym okresie ze spółdzielni.

3. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2, mogą być umorzone przed upływem 10 lat, jeżeli rolnik przekazał swą nieruchomość oraz inne wkłady określone w ust. 1 na własność spółdzielni lub Państwa.

§ 5. 1. Kredyty bankowe zaciągnięte przez spółdzielnie podlegają umorzeniu w razie:

- 1) wykorzystania budynków, budowli, urządzeń i plantacji zgodnie z ich przeznaczeniem, a w odniesieniu do budynków inwentarskich — osiągnięcia w nich produkcji w rozmiarach i terminach określonych w dokumentacji inwestycji, a jeżeli dokumentacja danych tych nie określa — w rozmiarach i terminach uzasadnionych warunkami ekonomicznymi oraz charakterem inwestycji,
- 2) zakupu zwierząt gospodarskich do wyposażenia pierwszego stada podstawowego — po uzyskaniu przez spółdzielnię od tych zwierząt pierwszego potomstwa,
- 3) wypłat skumulowanej renty gruntowej:
  - a) członkowi spółdzielni — po dokonaniu w deklaracji członkowskiej odpowiedniego wpisu o wniesieniu wkładów na okres co najmniej 10 lat,

- b) rolnikowi nie będącemu członkiem spółdzielni — po zawarciu pisemnej umowy dzierżawy gruntów na okres co najmniej 10 lat,
- c) nie przekraczającej 1500 zł za jeden hektar gruntów rolnych w stosunku rocznym oraz jej wypłacania w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

2. W razie uczestniczenia spółdzielni w inwestycjach realizowanych w ramach kooperacji w rolnictwie, a także w inwestycjach przeznaczonych na wspólne cele wsi, gminy lub miasta — umorzenie kredytów przysługuje do wartości faktycznego udziału spółdzielni w tych inwestycjach.

3. W razie adaptacji budynków, budowli lub urządzeń, do których zastosowano już umorzenie, dalsze umorzenie może nastąpić po upływie co najmniej 5 lat od daty poprzedniego umorzenia.

4. Jeżeli spółdzielnia otrzymała na inwestycję budowlaną dotację niższą od kwoty kredytu podlegającego umorzeniu, przysługuje jej umorzenie kredytu w odpowiedniej części.

§ 6. Umorzeniu podlegają należne Państwu od spółdzielni:

- 1) opłaty melioracyjne z tytułu budowy urządzeń melioracji wykonywanych przez Państwo na gruntach nie stanowiących własności Państwa oraz urządzeń zaopatrzenia w wodę,
- 2) opłaty z tytułu elektryfikowania przez Państwo ośrodków gospodarczych lub modernizacji istniejących urządzeń elektryfikacyjnych.

§ 7. 1. Umorzenia kredytów spółdzielniom dokonuje Bank Gospodarki Żywnościowej w terminie do końca kwietnia każdego roku, na wniosek zaopiniowany przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego oraz wojewódzki związek rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub wojewódzki związek kółek rolniczych.

2. Bank Gospodarki Żywnościowej przekazuje spółdzielniom dotacje w terminach półrocznych, na ich wniosek zaakceptowany przez właściwy wojewódzki związek.

3. Dotacje do wartości produkcji końcowej netto przekazuje się zaliczkowo po pierwszym półroczu w wysokości 50% planowanej kwoty tej dotacji.

4. Umorzone kredyty bankowe oraz wypłacone spółdzielniom dotacje obciążają:

- 1) w odniesieniu do spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych — budżet centralny w części dotyczącej Ministerstwa Rolnictwa,
- 2) w odniesieniu do spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek Rolniczych — budżet centralny w części dotyczącej tego Związku.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministrów Rolnictwa i Finansów z dnia 30 października 1974 r. w sprawie zasad i warunków pomocy Państwa dla zespołowej gospodarki w rolnictwie (Monitor Polski Nr 38, poz. 218).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Barcikowski*

## 67

### ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 15 marca 1976 r.

#### w sprawie oznaczania pojazdów samochodowych i przyczep.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 146 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382, z 1974 r. Nr 23, poz. 140 i z 1975 r. Nr 29, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzory tablic rejestracyjnych i tablic ze znakami próbnymi pojazdów samochodowych i przyczep, zwanych dalej „pojazdami”, oraz ustala się system znaków rejestracyjnych.

§ 2. 1. Tablice rejestracyjne — z wyjątkiem tablic określonych w ust. 2 i 3 — oraz tablice ze znakami próbnymi mają kształt prostokąta o wymiarach 520 mm × 120 mm, jeżeli symbole znaku rejestracyjnego umieszczone są w jednym rzędzie, lub o wymiarach 290 mm × 230 mm, jeżeli symbole znaku rejestracyjnego umieszczone są w dwóch rzędach (układ jedno- lub dwurzędowy).

2. Tablice rejestracyjne pojazdów misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, szefów i personelu tych misji i urzędów oraz innych osób i organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, mają kształt prostokąta o wymiarach 520 mm × 120 mm w układzie jednorzędowym lub o wymiarach 330 mm × 230 mm w układzie dwurzędowym.

3. Tablice rejestracyjne motocykli mają kształt prostokąta o wymiarach 190 mm × 150 mm tylko w układzie dwurzędowym.

§ 3. 1. Tablice rejestracyjne są barwy czarnej, z wyjątkiem tablic rejestracyjnych pojazdów:

- 1) misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych, organizacji międzynarodowych i osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych (§ 2 ust. 2) — które są barwy niebieskiej,
- 2) cudzoziemców zamieszkałych w Polsce, nie korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych — które są barwy zielonej; przepis ten stosuje się odpowiednio do tablic rejestracyjnych pojazdów zagranicznych osób prawnych.

2. Tablice ze znakami próbnymi są barwy czerwonej.

3. Znaki rejestracyjne i znaki próbne są barwy białej.

§ 4. 1. Znaki rejestracyjne tablic rejestracyjnych pojazdów należących do osób fizycznych lub do jednostek gospodarki nie uspołecznionej składają się z trzech wielkich liter, z których dwie pierwsze oznaczają województwo, a trzecia serię znaku tworzoną przez jedną z 25 następujących liter: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z oraz z czterocyfrowej liczby od 0001 do 9999.

2. Znaki rejestracyjne tablic rejestracyjnych pojazdów należących do jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych i społecznych składają się z trzech